

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9210

гр. София, 22.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **11638** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.80, ал.3 от Закона за държавната собственост /ЗДС/.

1. Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], управлявано и представлявано от П. П. Б., чрез процесуалния му представител-adv.И. И. Й.-Т., срещу Заповед № ДС-20-2 от 12.11.2021 г., издадена от областния управител на Област С., с която на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС е наредено изземването от дружеството-жалбоподател на следните недвижими имоти, индивидуализирани чрез текстово описание и скици, неразделна част от договори за наем № РД11-00- 14/12.03.2012 г. и №РД11-00-216/09.10.2015 г., както следва: 1. обособен обект с обща площ 365,05 кв.м., находящ се на трети етаж в блок 4; 2. обособен обект с площ 93,87 кв.м., находящ се на втори етаж в блок 5Б; 3.обект №1 с полезна площ 342,39 кв.м., състоящ се от 13 бр. кабинети, коридор, фойе и WC, намиращи се на трети етаж (кота +6,80) в бл. 4 на сградния комплекс; 4.обект №2 с полезна площ 114,88 кв.м., състоящ се от 5 бр. кабинети, коридор и WC, намиращи се на четвърти етаж (кота +10,02) в бл. 5 на сградния комплекс,

всичките находящи се в недвижим имот - публична държавна собственост, актуван с Акт за публична държавна собственост № 03420/23.06.2003 г.

2. Наведените основания за оспорване, предвид изложените в жалбата твърдения и доводи, следва да се квалифицират като некомпетентност на органа- издател на оспорената заповед и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.1 и т.4 АПК.

3. Жалбата отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 АПК.

Налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК. Жалбата е насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален

административен акт. Подадена е от активно легитимирано лице-неблагоприятно засегнатия от нея адресат, и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК.

Предвид наличието на редовна и допустима жалба, дължимо е конституирането на страните, разпределение на доказателствената тежест между тях и насрочването на делото в открито с.з.

4. В жалбата е инкорпорирано и акцесорно искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, по което съдът дължи незабавно произнасяне:

Искането е по чл.166 от АПК, вр.чл.80, ал.3 от ЗДС и е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно, по следните съображения:

Съгласно чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

При допуснатото предварително изпълнение по силата на изрична разпоредба-чл.80, ал.3 от приложимия специален закон-ЗДС, наличието на ценност от вида на изброените в чл.60, ал.1 от АПК е презюмирано необоримо. Затова защитата по чл.166 от АПК има за предмет не установяването на липса на такава ценност, а наличието на друг противопоставим интерес- „значителна или трудно поправима вреда”, която ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на разпореденото с индивидуалния административен акт задължение.

Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно.

В тежест на лицето, което иска спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е да докаже наличието на законовите основания за това.

Според нормата на чл.166, ал.2 АПК следва да се касае за нововъзникнали факти и обстоятелства, т. е. такива възникнали след издаване на заповедта, които не са могли да бъдат известни при постановяването на акта.

В случая жалбоподателят аргументира особеното си искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с твърдения, че:

- оспорената заповед е явно незаконосъобразна, немотивирана, издадена при липса на компетентност и при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон;

- предварителното изпълнение на заповедта ще причини на [фирма] значителна и непоправима вреда, предвид качеството му работодател на множество служители по трудови и граждански договори, чието преместване в посочения кратък срок /до 26-ти ноември - т.е. идния петък/ и в условията на настоящата пандемия би било невъзможно.

- в посочения кратък срок било невъзможно и дружеството да промени адреса си в Търговския регистър, така че да гарантира получаване на кореспонденция и книжа;

- дружеството имало също така голям обем офис оборудване, техника, мебели, предвид това, че се касае се до работни помещения с обща площ от близо 1000 /хиляда/ кв.м.

- в допълнение, [фирма] имало сключен договор за охрана на наетите имоти с друго дружество - „Б. сикюрити“, който не можел да бъде прекратен с предизвестие от едва няколко дни;

- непосочване на причина изземването да се случи в посочените кратки срокове, без да е изяснена фактическата обстановка, без да е решен гражданскоправният спор.

- във връзка с установяване наличието на наемно правоотношение, дружеството предявило иск за установяване на наемно правоотношение пред компетентния съд - Софийския районен съд.

Всички така заявени твърдения /сами по себе си/ директно обуславят липсата на новонастъпили след издаването на оспорената заповед факти и обстоятелства, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение.

Позоваването на вреди, които жалбоподателят твърди, че ще претърпи, не са в резултат на новонастъпили след издаването на заповедта факти, а произтичат от самото допуснато по силата на закона предварително изпълнение, но именно него законодателят е целял и допуснал въз основа на чл. чл.80, ал.3 ЗДС. /В този смисъл: Определение № 10855 от 27.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 10371/2021 г., VII о., докладчик председателят С. Я.; Определение № 760 от 21.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 13715/2020 г., VII о.; Определение № 17547 от 19.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14275/2019 г., VII о., докладчик председателят С. Я.; Определение № 6309 от 24.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4431/2019 г., I о., докладчик съдията Б. Ц.; Определение № 7302 от 16.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4382/2019 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Т. В.; Определение № 7621 от 17.06.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5488/2020 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Т. В./

Отделно от това и само за пълнота на мотивите съдът сочи, че нито едно от твърденията, с които се аргументира искането за спиране на предварителното изпълнение не е подкрепено с приложени към жалбата доказателства, в съотв. с носената от искателя доказателствена тежест по чл.166, ал.2 АПК.

Дори и евентуално да настъпят конкретни вреди за дружеството, те би биха само имуществени. При евентуална основателност на жалбата същите могат да бъдат обезщетени по реда на ЗОДОВ.

Следва най-сетне изрично да се подчертае, че дружеството не оспорва факта, че е получило на 14.07.21 г. Писмо изх.№94-00-1897/12.07.21 г. на министъра на културата, с което му е отправено едномесечно предизвестие за прекратяване на Договор за наем №РД 11-00-14/12.03.2012 г. и Договор № РД 11-00-216/09.10.2015 г. Освен тези два договора за наем, с жалбата до съда не се твърди наличието на друго правно основание да се държат процесните обекти. Следователно изминал е достатъчно дълъг срок от време от изтичането на срока на предизвестие-повече от три месеца, през който дружеството е могло да прояви дължимата към делата си грижа /на добрия търговец/, за да избегне настъпването на вредите, които твърди.

С оглед на изложеното, неоснователното искане се отхвърля.

Водим от горното, АССГ,II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА по делото:

- Областния управител на Област С., като ОТВЕТНИК;

- Министерството на културата, като ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА /ЗС/.

ПРИЛОЖЕНИЕТ ПРЕПИС ОТ ЖАЛБАТА да се изпрати на ЗС за писмен отговор в

14-дневен срок, към който да се приложат доказателствата, с които страната разполага и да се посочат останалите доказателства, които желае да бъдат събрани /извън тези, съдържащи се в адм.преписка по издаване на оспорената заповед/.

НАСРОЧВА делото в открито с.з. на 07.02.22 г. от 09.45 часа, за което да се призват страните-жалбоподателят, ответникът и ЗС.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл.170, ал.1 АПК носи доказателствена тежест за установяването на фактическите основания за издаване на оспорената заповед и спазването на законовите изисквания за това.

УКАЗВА на ответника да изпълни задължението си по чл.152, ал.2 АПК и да комплектува адм преписка в цялост, като приложи доказателствата за получаването от дружеството-жалбоподател на всички писма, посочени в мотивите на оспорената заповед.

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК носи доказателствена тежест за установяване на фактите, на които основава своите възражения срещу законосъобразността на оспорената заповед.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в срок до о.с.з. на 07.02.21 г. да ангажират допълнителни доказателства /извън адм. преписка, изпратена на съда от ответника със съпр. писмо негов рег.№ОА23-15256/19.11.2021 г./, в съотв. с указаната им доказателствена тежест.

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.166 от АПК, във вр. с чл.80, ал.3 ЗДС искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], управлявано и представлявано от П. П. Б., чрез процесуалния му представител-адв.И. И. Й. Т., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ДС-20-2 от 12.11.2021 г., издадена от областния управител на Област С..

Определението, в частта му по чл.166, ал.3 АПК, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реса на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: